

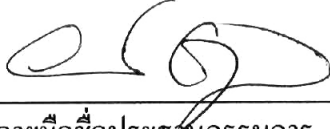
ปิ่นแก้ว กังวานสุขพันธ์ 2550: การศึกษาเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยระหว่าง
นักเรียนไทยเชื้อสายเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่: นักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแกใหญ่ และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีไพทสมันต์ จังหวัด
สุรินทร์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตรประยุกต์)
สาขาวิชาภาษาศาสตรประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร ปรชชานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ ธรรมทวีธิกุล, Ph.D. 196 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาเสียงวรรณยุกต์ไทยใน
เชิงกลศาสตร์ที่พูดโดยเด็กไทยเชื้อสายเขมรที่พูดภาษาเขมรถิ่นไทยในจังหวัดสุรินทร์
2) เพื่อเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ไทยของเด็กไทยเชื้อสายเขมรที่พูดภาษาเขมรถิ่นไทยในจังหวัด
สุรินทร์กับเด็กกรุงเทพฯที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในวัยเดียวกันในเชิงกลศาสตร์

งานวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียงภาคสนามจากผู้บอกภาษาในจังหวัด
สุรินทร์และกรุงเทพฯ ทั้งหมด 60 คน ผู้บอกภาษาเป็นเด็กนักเรียนหญิงและชายที่มีอายุระหว่าง
6-7 ปี และ 17-18 ปี จากจังหวัดสุรินทร์และกรุงเทพฯ

ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมแล้วเสียงวรรณยุกต์ของเด็กไทยเชื้อสายเขมรในจังหวัด
สุรินทร์มีความแตกต่างจากเด็กไทยกรุงเทพฯ โดยเสียงที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.1 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลางของกลุ่มเด็กชายอายุ 6-7 ปี เสียงวรรณยุกต์
กลางของกลุ่มเด็กหญิงอายุ 17-18 ปี และ เสียงวรรณยุกต์กลาง สูงตกและต่ำขึ้นของกลุ่มเด็กชาย
อายุ 17-18 ปี การออกเสียงที่ต่างออกไปของเด็กไทยเชื้อสายเขมรจังหวัดสุรินทร์ในกลุ่มวัย 6-7 ปี
อาจมีสาเหตุจากการแทรกแซงโดยภาษาแม่แต่ในกลุ่มวัย 17-18 ปี ทั้งหญิงและชายอาจมีสาเหตุ
จากการแก้ไขเกินเหตุและ/หรือการพัฒนาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

ปิ่นแก้ว กังวานสุขพันธ์
ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

26 / 3 / 50